

Usnesení

Zvláštní senát zřízený podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, rozhodl ve složení: předseda JUDr. Karel Podolka a soudci JUDr. Marie Žiškova, JUDr. Roman Fiala, JUDr. Michal Mazanec, JUDr. Pavel Pavlík a JUDr. Petr Příhoda, o návrhu R. M., zastoupeného JUDr. Jitkou Bartlovou, advokátkou se sídlem Brtnice, náměstí Svobody 74, na rozhodnutí sporu o věcnou příslušnost, za účasti žalované České správy sociálního zabezpečení, se sídlem v Praze 5, Křížová 25, o plný a částečný invalidní důchod, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 23. června 2004, označenými čísly I. a II., a určení, že rozhodnutí ze dne 4. května 2004 je pravomocné a vykonatelné, která byla vedena u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 3 Cad 75/2004,

t a k t o :

Návrh se odmítá.

O d ů v o d n ě n í :

Podáním ze dne 3. února 2005, doručeným zvláštnímu senátu dne 4. února 2005, se žalobce obrátil na tento senát s návrhem na rozhodnutí tvrzeného sporu o věcnou příslušnost podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů.

Podle návrhu se žalobce domáhal u Městského soudu v Praze žalobou podle § 7 odst. 2 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) zrušení rozhodnutí žalované ze dne 23. června 2004, označených čísly I. a II., a určení, že rozhodnutí ze dne 4. května 2004 je pravomocné a vykonatelné.

Městský soud v Praze v souladu s § 7 odst. 6 věta první s. ř. s. postoupil usnesením ze dne 25. ledna 2005, čj. 3 Cad 75/2004-19, věc Krajskému soudu v Hradci Králové jako soudu místně příslušnému s odůvodněním, že podle § 7 odst. 3 s. ř. s. ve věcech důchodového pojištění a důchodového zabezpečení je k řízení příslušný krajský soud, v jehož obvodu má navrhovatel bydliště, popř. v jehož obvodu se zdržuje. Protože v souzené věci jsou předmětem řízení rozhodnutí, jimiž byla přiznána dávka důchodového pojištění a žalobce má trvalé bydliště v obvodu Krajského soudu v Hradci Králové, je místně příslušným k řízení tento soud.

Ve výše zmíněném návrhu, označeném jako návrh na projednání kompetenčního sporu, vyslovil žalobce nesouhlas s tím, pokud Městský soud v Praze věc postoupil Krajskému soudu v Hradci Králové s odůvodněním, že i kdyby měla být otázka příslušnosti řešena podle § 7 odst. 3 s. ř. s., nebyl by příslušným soudem Krajský soud v Hradci Králové, ale Krajský soud v Brně. Zdůraznil, že podává výše uvedený návrh na projednání kompetenčního sporu vzhledem k tomu, že do uvedeného usnesení Městského soudu v Praze není řádný opravný prostředek přípustný a je nutno naplnit ústavní právo žalobce podle zákona č. 2/1993 Sb. (Listiny základních práv a svobod) čl. 38, ale i z důvodů vadného rozhodnutí Městského soudu v Praze a nutnosti vyřešit příslušnost soudu v této věci bez zbytečného odkladu.

Podle ustanovení § 1 odst. 1 zákona č. 131/2002 Sb. se podle tohoto zákona postupuje při kladných nebo záporných kompetenčních sporech o pravomoc nebo věcnou příslušnost vydat rozhodnutí, jehož stranami jsou a) soudy a orgány moci výkonné, územní, zájmové nebo profesní samosprávy, b) soudy v občanském soudním řízení a soudy ve správním soudnictví.

Podle ustanovení § 1 odst. 2 téhož zákona kompetenčním sporem je spor, ve kterém si jedna strana osobuje pravomoc vydat rozhodnutí v totožné věci individuálně určených účastníků, o níž bylo druhou stranou vydáno pravomocné rozhodnutí. Kompetenčním sporem je též spor, ve kterém jeho strany popírají svou pravomoc vydat rozhodnutí v totožné věci individuálně určených účastníků.

Podle § 3 odst. 2 cit. zákona návrh na zahájení řízení o kompetenčním sporu je oprávněna podat některá z jeho stran nebo účastník řízení ve věci, v níž se otázka pravomoci vydat rozhodnutí stala spornou.

Ve správním soudnictví platí, že není-li soud, u něhož byl návrh podán, k jeho vyřízení místně příslušný, postoupí jej k vyřízení soudu příslušnému. Nesouhlasí-li tento soud s postoupením věci, předloží spisy k rozhodnutí o příslušnosti Nejvyššímu správnímu soudu. Rozhodnutím Nejvyššího správního soudu o této otázce jsou soudy vázány (§ 7 odst. 6 s. ř. s.).

V dané věci byla podána žaloba proti rozhodnutím žalované České správy sociálního zabezpečení ze dne 23. 9. 2004, označeným č. I. a II., s tím, že rozhodnutím pod č. I. byla zamítnuta žádost žalobce o plný invalidní důchod pro nesplnění podmínek ustanovení § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. v platném znění a rozhodnutím pod č. II. byl žalobci přiznán od 31. května 2004 částečný invalidní důchod podle ustanovení § 44 odst. 1 citovaného zákona ve výši 3076 Kč měsíčně, přičemž se žalobce dožadoval zrušení těchto rozhodnutí a určení, že rozhodnutí ze dne 4. 5. 2004, kterým mu byl přiznán od 31. května 2004 plný invalidní důchod podle ustanovení § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění, je pravomocné a vykonatelné. Tato žaloba byla podána pod sp. zn. 3 Cad 75/2004 u Městského soudu v Praze, jako soudu správního soudnictví, který ji však postoupil usnesením ze dne 25. ledna 2005, čj. 3 Cad 75/2004-19, Krajskému soudu v Hradci Králové jako soudu místně příslušnému podle § 7 odst. 6 s. ř. s., protože podle § 7 odst. 3 cit. zákona ve věcech důchodového pojištění a důchodového zabezpečení je k řízení příslušný krajský soud, v jehož obvodu má navrhovatel bydliště, popř. v jehož obvodu se zdržuje.

Městský soud v Praze jakožto soud ve správním soudnictví rozhodl pouze o otázce místní příslušnosti mezi dvěma soudy správního soudnictví; to vylučuje možnost, aby se v dané věci jednalo o kompetenční konflikt mezi oběma uvedenými soudy podle zákona č. 131/2002 Sb. Proto je podaný návrh ze dne 3. 2. 2005 zcela zjevně předčasný. Zvláštnímu senátu za dané situace proto nezbylo, než návrh žalobce odmítnout jako předčasný [§ 4 zákona č. 131/2002 Sb. ve spojení s § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s.].

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 8. června 2005

JUDr. Karel Podolka
předseda zvláštního

senátu